

sine Penge igen. Naar man skal gennemføre et saadant stort Kloakanlæg, er det ofte meget vanskeligt for de private Grundejere at skaffe de ret betydelige Bidrag, der udkræves, og Praksis har da i flere Kommuner udviklet sig saaledes, at Kommunen staar i Forskud og lader Grundejerne betale Beløbet tilbage i 10-aarige Rater. Det har for Øjeblikket den store Skavank, at Kommunen ingen Sikkerhed har for sine Penge. Er Ejendommen stærkt behæftet, eller den gaar over til en anden Ejer, er man udsat for at komme til at miste sit Forskud.

Der er endelig en Bestemmelse, der angiver, paa hvilken Basis man skal fordele Udgifterne mellem de forskellige Grundejere. Det Fordelingsgrundlag, der foreslaas, er det, der har været benyttet i Kommunerne omkring København, hvor man har haft en Del med disse Sager at gøre.

Af de Bemærkninger, der ere faldne fra de to foregaaende Talere, skal jeg omtale et Par. Jeg er i Tvivl om, hvorvidt det vil være rigtigt at udnævne en anden Myndighed i 1ste Instans til at behandle Sagen end Vandsynsmændene, og det saa meget mere som der er al Rimelighed for, at man i saadanne Kommuner, hvor man i en Del af Kommunen har en tæt Bebyggelse, og hvor der findes bosat Ingeniører eller lignende særlig sagkyndige Folk, da vil vælge disse ind som Vandsynsmænd, for at denne Institution kan være i Stand til at optage Ledelsen af disse Forretninger. Jeg tror, det vil gøre et Brud i Forslaget, der jo støtter sig til de tilstedeværende Vandsynsmyndigheder, om man vil flytte den 1ste Instans fra Vandsynsmænd til en ny Institution.

Det ærede Medlem for Bogense (Aadal) mente, at det var en Mangel ved Forslaget, at det ikke omfattede Vedligeholdelsen af ældre Ledninger. Det er nok muligt, at Lovens Bestemmelser paa dette Punkt ikke ere fyldige nok, men det vil ikke være vanskeligt ved en Ændring at faa dette forbedret. Dernæst udtalte det samme ærede Medlem, at det vistnok var for meget at forlange, at Spildevandsledningerne skulde føres: „enten i Havet, i en Sø eller i et allerede bestaaende offentligt eller privat Vandløb, der uden særlige Foranstaltninger er i Stand til at modtage Vandet“. Naar der staar dette i Lovforslaget, siges jo dermed, at den eller de Ejere, som foranstalte Anlægget, maa være pligtige til at betale for at faa Anlægget ført saa langt bort, at andre ikke

faa Udgifter deraf, at altsaa heller ikke det offentlige kommer til at bygge en Forlængelse af Ledningen. Der kan muligvis være saadanne stedlige Forhold, at man kan lade Spildevandet risle ind over en Eng, men i saa Tilfælde ville vedkommende Myndigheder sikkert ogsaa kunne gaa ind paa, at Ledningen ender der.

Med Hensyn til Skadeserstatningen mener jeg, det er en Selvfølge, at alle de, der yde Bidrag til Anlægget, ogsaa maa yde Bidrag til Skadeserstatningen. Det er en af de Udgifter, der ligesom Udgiften til teknisk Assistance og Udgiften ved Vandsyns- og Landvæsenskommissionsforretningerne og lignende maa fordeles paa samtlige Lodsejere efter de givne Regler.

Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, det ærede Medlem omtalte, at der var noget galt i, at de Lodsejere, der ikke betinge sig Ret til at faa Forbindelse med Ledningen, ikke senere kunne faa Lejlighed dertil, maa jeg bemærke, at det er dog ret nødvendigt, at man, naar saadanne Anlæg bygges, er klar over, hvem der vil være med, thi deraf afhænger Hovedledningens Størrelse, og hvis der altsaa er Lodsejere, der vægre sig ved eller ikke blive tilpligtede til at gaa med, kan det ikke gaa an, at disse senere skulde kunne forlange at faa Lov til at benytte den paagældende Hovedledning, da denne maaske derved bliver overbebyrdet, saa at den ikke kan modtage Spildevandet fra de Lodsejeres Grunde, som have betalt Bidrag og have Krav paa at faa deres Grund afvandet dertil.

Krabbe: Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Piper) udtalte en Tvivl om Vandsynsmændenes og Landvæsenskommissionens Kompetence i disse Sager. Jeg nærer ikke Spor af Tvivl i saa Henseende. Jeg tror, at den bestaaende Lovgivning, vel benyttet, kan dække de Forretninger, her er Tale om, der er i alt Fald ikke mig noget Tilfælde bekendt, hvor en Sag af den Art er bleven afvist af Landvæsenskommissionen som ikke henhørende under dens Kompetence. Men jeg erkender, at der er Trang til en Udvikling af Reglerne, specielt for lukkede Spildevandsledninger, og jeg tror, de ærede Forslagsstillere have gjort vel i at fremkomme med dette Forslag.

Behandlingen af de enkelte Bestemmelser deri vil jeg egentlig overlade til dem, der specielt have givet sig af med disse Spørgsmaal, eller som ville give sig af dermed, hvilket ikke er min Hen-